

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 574/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 387EX 14499/17 a postupu súdneho exekútora JUDr. Borisa Sobolovského, Ružová dolina 8, Bratislava, v konaní vedenom pod sp. zn. 387EX 14499/17 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. augusta 2025 (doplnenou podaním doručeným ústavnému súdu 23. septembra 2025, pozn.) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a súdneho exekútora v konaní vedenom pod sp. zn. 387EX 14499/17. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej od každého z označených porušovateľov práv primerané finančné zadosťučinenie po 26 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je oprávnená v exekučnom konaní, ktoré začalo vydaním poverenia okresného súdu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi č. 6117220264 z 24. augusta 2017. Pohl'adávkou sťažovateľke vznikla zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Malacky z 11. júla

2016, právoplatné 10. augusta 2016. Napriek absencii právnej a skutkovej zložitosti či správaniu sťažovateľky spôsobujúcemu prieťahy nie je ani po ôsmich rokoch exekučné konanie skončené, keďže okresný súd sa nezaujíma o činnosť súdneho exekútora, a tým dochádza k právnej neistote a nemožnosti užívať majetok. V doplnení ústavnej sťažnosti aktualizovala skutkový stav a v dôsledku pretrvávajúcej nečinnosti zvýšila sumu požadovaného finančného zadost'učinenia od každého z označených porušovateľov jej práv z 25 000 eur na 26 000 eur. Na podklade uvedeného a s dôrazom na existenciu zbytočných prieťahov, od ktorých odvodzuje zásah do svojich namietaných práv, odôvodnila nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016). Sťažovateľ musí ďalej vysvetliť, v čom vidí porušenie základného práva alebo slobody, ktoré boli podľa jeho názoru konkretizovaným zásahom orgánu verejnej moci porušené. Takto formulovaná požiadavka odzrkadľuje potrebu dôsledného odlíšenia úlohy ústavného súdu od úloh iných orgánov verejnej moci (predovšetkým všeobecných súdov). Kým všeobecné súdy prioritne chránia subjektívne práva fyzických osôb a právnických osôb plynúce zo zákonných, prípadne od zákona odvodených právnych predpisov, *vice versa* ústavný súd je v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy povolaný na ochranu tých subjektívnych práv, ktoré sú ako základné práva a slobody zakotvené v ústave alebo v kvalifikovaných medzinárodných zmluvách (III. ÚS 352/2017, č. 63/2017 ZNaU). Ústavná sťažnosť nemôže byť naformulovaná nedostatočne a neurčito a vytvárať tak priestor na dohady a dedukcie (III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 291/2017, IV. ÚS 91/2018). Nepostačuje preto akékoľvek odôvodnenie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ale tento musí byť odôvodnený kvalifikovane, t. j. musí obsahovať odôvodnenie, ktoré spĺňa ústavno-právne požiadavky (m. m. PL. ÚS 9/2012, PL. ÚS 1/2014, PL. ÚS 7/2014 a i.).

5. V ústavnej sťažnosti úplne absentuje sťažnostná argumentácia, ktorá by ústavnému súdu umožnila reálne, t. j. faktické posúdenie rozporovaného postupu okresného súdu a súdneho exekútora vo vzťahu k namietaným právam sťažovateľky, a to v rámci kritérií, ktoré sú pri posudzovaní zbytočných prieťahov právnenému zástupcovi sťažovateľky dobre známe, keďže ich v ústavnej sťažnosti sám na niekoľkých stranách uvádza. Deskripcia sa obmedzuje

len na všeobecné tvrdenia o viac ako osem rokov trvajúcim konaní, ktoré podľa sťažovateľky nie je skutkovo ani právne zložité, pričom súdny exekútor 19. júna 2025 požiadal okresný súd o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie a oznámenie výšky zabezpečenej pohľadávky. Z prílohy k ústavnej sťažnosti však vyplýva, že o súčinnosť súdny exekútor požiadal sťažovateľku, a to v rozsahu oznámenia, (i) či povinný riadne uhradza pohľadávku, (ii) výšky zabezpečenej pohľadávky a (iii) či pristúpila, resp. pristúpi k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Sťažovateľka tak namiesto toho, aby ústavnému súdu ozrejmila aspoň elementárny postup a časovú chronológiu úkonov vykonaných označenými porušovateľmi jej práv a ich vplyv na svoje práva, ústavnú sťažnosť dopĺňa rozsiahlou citáciou tézovitých úryvkov zo súdnych rozhodnutí.

6. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že ani kvantita obsahu ústavných sťažností vygenerovaná prevažne prepisovaním všeobecných judikatúrnych východísk, ktoré ústavný súd pozná a ktoré nemajú žiadny faktický skutkový súvis so špecifickým postupom orgánov verejnej moci v rámci konkrétneho namietaného konania, nemôže oslobodiť sťažovateľov od povinnosti splniť si zákonnú povinnosť podať ústavnú sťažnosť so všetkými všeobecnými a osobitnými náležitosťami vrátane popisu skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa ich názoru dôjsť k porušeniu ich základných práv a slobôd [§ 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde (I. ÚS 532/2024, č. 35/2024 ZNaU)].

7. Absencia kvalifikovaného odôvodnenia ústavnej sťažnosti predstavuje pre jeho zásadný význam nedostatok takej povahy, pri ktorom neprichádza do úvahy výzva na jeho odstránenie podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže predmetné ustanovenie zákona slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (I. ÚS 185/2021, č. 81/2021 ZNaU), a preto ústavný súd nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti. Z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, III. ÚS 357/2010, IV. ÚS 234/2010, I. ÚS 280/2020). Keďže sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, prípadná výzva na odstránenie zistených nedostatkov by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v platnom znení], čo nie je žiadnym spôsobom akceptovateľné (m. m. IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010, II. ÚS 660/2016, I. ÚS 173/2022).

8. Nad rámec uvedeného ústavný súd upozorňuje právneho zástupcu sťažovateľky na istú mieru nepozornosti pri formulácii ústavnej sťažnosti a jej doplnenia, keď v rámci sťažnostnej narácie uvádzajú požadované finančné zadostučinenie 25 000 eur, resp. 26 000 eur, v petite pravdepodobne v dôsledku preklepu uvádzajú len „25.00,- EUR“, resp. „26.00,- EUR“.

9. V konklúzii uvedeného a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd uzatvára, že ústavná sťažnosť sťažovateľky neobsahuje náležitosti ustanovené zákonom, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

10. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

11. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľka podala svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu